

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesc, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 17. maja 1887.

Ne čudite se, da je poročevalec „Slov. Nar.“ iz državne zbornice skoro nezvest postal svojemu časnikarskemu poklicu! Počasi in okorno plete se specijalna debata o državnem proračunu; prazne klopji in neskončni govori, mučnodolge seje dvakrat na dan, po dnevu in po noči, poslanci utrujeni, galerije zapuščene — to je signatura sedanjemu zborovanju! Naravne težave, izvirajoče iz neprestanega sedenja prouzročile so silno apatijo mej poslanci, in kar se je te dni pri razpravi finančnega ministerstva čulo iz ust raznih govornikov, tudi ni bilo po tem, da bi moglo galvanizovati otrpnele živce našim zastopnikom.

Pa sodba je splošna in skoro ne dopuščamo nobene izjeme! Da je načelnik „nemškega kluba“, širokoustnež Heilsberg zopet prazno slamo mlatil, verjel mi bode vsakdo, kateremu je bila dana prilika, bolj natančno si ogledati dotičnega gospoda. Dunajewski, odgovarjajoč mu v fini polemiki igral se je z nejednakim nasprotnikom, kakor mačka z mišjo. To tedaj nas ni osupnilo, iznenadil pa nas je poslanec Brnske trgovinske zbornice, Neuwirth, s svojim govorom. Mož velja za kapaciteto v finančnopoličnih vprašanjih, in kot debatter je tembolj nevaren, ker razpolaga z onim skelečim sarkazmom in hudobnim doutipom, s kojim se „odlikuje“ ves njegov, to je semitski rod. — Ali kar smo bili včeraj slišali iz njegovih ust, izdatno je zmanjšalo in skrčilo respekt, katerega smo dosihmal imeli pred njegovo finančno nezmotnostjo. Ne zmenec se za naslov, h kateremu je bil oglašen, zašel je govornik zopet nazaj v generalno debato ter spravil srečno na dan vse to, kar je takrat moral zamolčati, ker ni prišel do besede. „Eine verhaltene Rede für die Generaldebatte“ — nič drugoga! Zopet je deputiral s številkami, ki so že z davna bile ovržene, zopet je očitaval in natolceval z argumenti, katere je razsodna kritika že do dobrega bila uničila in zdrobila, in naposled, sklenivši svoj govor s patetičnim vzklicem, da finančnega ministra prepusti „njegovi vesti“ — napravil tu in tam, na desni in na levi, pri protivnikih in pristaših le jeden

konečni utis, katerega označi jedna sama beseda „Comediant!“

Zanimiv deviški govor imel je danes poljski poslanec Sczepanowski. Saj je mož sploh interesantna prikazen! Visoke rasti, elegantne postave, razboritega obraza je Sczepanowski po svoji vnanosti „gentleman“ od nog do glave. Veliko je sveta videl, mnogo se učil in mnogo skušil, celih deset let živel je na Angleškem, kjer je služboval v „Indian office“, v indijskem ministerstvu. On je tako rekoč ustvaril petrolejsko obrtnost v Galiciji in ko je lansko poletje, predno je bil izvoljen kot poslanec, sodeloval kot izvedenec pri glasoviti petrolejski enketi v carinskem odseku, obračal je na se splošno pozornost po svoji reznosti in svojem strokovnjaškem znanju. Pripetilo se je torej danes to čudo, da so se poslanci zopet jedenkrat nakopičili okolu govornika ter pazno poslušali razpravo njegovo. Čudo, pravim, kajti budgetna debata traja že četrti teden, in po navadi je sedaj mnogo več poslancev v „couloir“ ih in v restavraciji nego v zbornici.

In mož govori zares dramatično! Istina je, strogo logičnega ustroja nismo našli v njegovem govoru, uvod bil je preveč raztegnjen, marsikatera misel se je po nepotrebnem ponavljala, in kar se baš jedra tiče njegovega umovanja, bil je tu zopet prekratko-beseden, premalo jasen. A vender ne moremo zanikati, da že zdavno nismo poslušali nobenega govora s tolikim zanimanjem nego baš „maiden-speech“ Sczepanowskega! Govoril je osobito o davčni reformi ter naglašal, da je doseči to reformo, katera se tudi njemu vidi neizogibna, potom davčne avtonomije. Kakor že povedano, bil je tu žalibog preveč zapet, kedor se je sploh bavil z davčno politiko, bodi-si praktično, bodi-si z njeno teorijo, znal bode, da je davčna avtonomija, t. j. sodelovanje davkoplačevalcev pri razdelitvi davčne glavne vsote ter pri obdajenji sploh, jako koristno pri nekaterih davkih, pri drugih nepotrebno, a zopet pri drugih celokvarno. In baš tu nam je govornik podal le nekaj splošnih načel, ne da bi se bil podal v nadrobno razmotrivanje tega fundamentalnega vprašanja, katero jedino daje pravo vrednost taki razpravi.

Toliko v kritiko tega govornika, vender pa

moramo izjaviti svoje prepričanje, da je Sczepanowski oseba v naši zbornici, s kojo bomo morali si večkrat in prav resno bavili se.

Govor poslanca Šukljeja.

v državnem zboru dne 9. maja 1887.

(Dalje.)

Jako obžalujem, da ne morem ustreči tej opravičenej radovednosti. Ponašati se morem s tem, da svojo domovino dobro poznam. Prepotoval sem vse pokrajine, koder bivajo Slovenci, mnogo občeval s kmetiskim prebivalstvom, govoril kmetom na mnogobrojnih shodih, pri slavnostih itd. ne samo na Kranjskem, ampak tudi na Štajerskem in Primorskem — in jaz govorim slovenski pismeni jezik ravno tako dobro ali slabo kakor nemškega — pa nikdar se mi še ni pripetilo, da bi me kdo razumel ne bil.

Če gospod dr. Ausserer misli, da se v Nemcih ne razlikuje pismeni jezik in narečje, katero govore, se žalibog jako moti. Razloček mej narečjem katero govore, in pismenim jezikom je v nemščini še večji nego v slovenščini, in za posebno zabavo gospodu dr. Weitlofu, ki se jako zanima za vse, kar je v zvezi s Kočevjem, hočem povedati majhno dogodbico, katero sem sam doživel. Bilo je 1875. leta, ko je bila v Novemestu neka porotna obravnava. Prišla je k obravnavi Kočevka, stopila pred predsednika, izpovedavala pred sodiščem, Kočevka, ki ni znala ne nemški ne slovenski. Pripovedovala je jako gladko, poslušali smo jo z veliko pozornostjo, pogledovali drug drugzega, majali z glavami, kajti nikdo ni niti besedice razumel. Predsednik je ponovil vprašanje — toda z jednako negativnim rezultatom. Gospoda moja! Ne vem, kaj bi bilo storilo sodišče, ko ne bi bil mej porotniki nekdo, ki je v mladih letih mnogo trgoval s konji po Kočevskem. Ta je ustal, ponudil se za tolmača ter rekel nam: „To in to nam hoče priča povedati.“

Recimo, da bi bila dr. Weitlof in dr. Ausserer navzoča pri dotičnej sodnijskej obravnavi. Gotovo bi jima bilo ravno tako slabo šlo, kakor meni. Mari bi jima bilo tu opravičeno sklepanje, da je nov nemški pismeni jezik nekaj, kar se

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Štirinajsto poglavje.

(Dalje.)

Ubogi deklič! komaj je vedela, kaj je govorila ali storila. Ludvika je bila doma. Mabel jo je našla v dragi obleki ležati na naslonjači; bila je od prejšnjega večera še preveč utrujena, da bi se le količkaj napejnjala.

Ko je Mabel sedela že pred sestro in je navadnemu pozdravu sledil premolk, vprašala se je, zakaj je pač sem prišla. Gotovo ne, da bi gospe Leroyevi predmet svojega mišljenja izdala. Morebiti, dasi sama ni vedela, da bi poizvedila, ali Ludvika pozna ono usodno skrivnost. In če jo pozna, poizvedila bila bi morebiti nje misli o tej nesrečni stvari.

„Kaj ti si bila od desetih sem pri Geraldiji?“ vskliknila je gospa Leroyeva ter s temi besedami pretrgala hipni molk. „O Mabel nadaljevala je s slabim glasom ter se ugodno na blazine usedla,

„kako krepka si ti! Mene pa je minula noč toli upéhala, da sem komaj k zajutрку došla.“

„Ti si več plesala nego jaz“, rekla je Mabel z rastresenim glasom in napol boječim pogledom.

„Da, zares da“, odgovorila je Ludvika z radostnim obrazom mlade krasotice. „Nikakor se ne morem izgovarjati. Mabel, kako pa ti delaš?“ A, nadaljevala je ne čakajé odgovora, „ti nikdar nisi tako rada plesala kot jaz; jaz sem bila prav zato odgojena. Krakovsko s kastanjeti (cracovienne with castanets) sem že plesala v četrtem letu, da sem materine goste kratkočasila. Neki večer bil je pri soten neki grof; njegovega imena se več ne spominjam, prav natanko pa se še spominjam, kaj je o mojem plesanju rekel.“

Ludvika prišedša do tega predmeta nehala ni prej, dokler ni Mabeli naštela vseh priljizljivih pohvalnic, ki so uho najprej otroku in potem ženi do sedanjega časa otrovale. Ko je nehala, usopla se je Mabel prav globoko, kajti vse te izjave neomejene nečimurnosti je že predobro poznala. Nikdar bi ne mislila na se in na take neumnosti, ko bi vedela, kar jaz vem“, mislila si je Mabel; in čutila se je se nekaj olajšano misleč, da vsaj jeden

član izmej rodovine nič ne ve o Henrikovi sramoti, o njegovi nesreči.

Cele pol ure je Ludvika skakala od ničevega predmeta do ničevega predmeta, ne da bi bila se nje zlobudravost le količkaj ozirala na Mabelino ne navadno molčanje; nazadnje je ta vender ustala, da bi odšla.

„Podaj mi no kolinsko vodo“, rekla je sestra Mabeli; in steklenico vzešši jej iz roke, ulila jo je malo na rutico ter jo k čelu pritisnila. „Zdi se mi da me danes glava boli“, zdehnla je, vsekakor se mi kar vse vrtil po glavi. Mislim, to prihaja od šampanjca, ki sem ga sinoči pila. Zapri zatornice, kaj ne, Mabel? Ko bi hotela danes le Lidija biti pri otrocih, radi bi malo zadremala. Ali je Henrik bil danes pri zajutрку? pristavila je smije.

Mabeli se je kar tresla roka, ko je od Ludvike obrnena zapirala zatornice; nje glas je izdajal veliko razdraženost, ko je vprašala: „Zakaj?“

„O nič“ odvrnila je Ludvika; mislim le, da se je bil pozno povrnil in da ima velik popitek prespati.“

Mabel ni odgovorila ter je le drnkala s kljuko pri zatornicah, katere je zaman skušala zapreti.

popolnem loči od narečja, katero govori narod, da ga narod tedaj celo razume ne? Tu je ravno logika, ki se je rabila proti nam. (Prav dobro! na desnici) Sicer se pa čudim možu, ki že tako dolgo sedi v doljenavstrijskem šolskem svetu, da ne pozna nekega glavnega načela, elementarnega pojma pedagogike. (Veselost na desnici.) Mari ne ve, da naloga ljudske šole baš je in mora biti, mladino seznaniti s pismenim jezikom. (Res je! na desnici.) Jako sloveč nemški pedagog, katerega mnogo višje cenim kakor poslanca dr. Weitlofa (veselost na desni) — to je Karol Kehr — je to izrekel v njegovej „Praxis der Volksschule“ s kratkimi besedami. Rekel je: Prisvojenje književnega jezika je in ostane glavni smoter jezikovnega pouka. Književni jezik mora si tedaj mladina še le prisvajati.

Lahko bi še več govoril o ljudski šoli. Lahko bi pokazal, da je vse šolstvo po pokrajinah, koder bivajo Slovenci, sedaj v velikem nasprotju z veljavno ljudskošolsko zakonodajo kakor tudi z ustavno pravico. Trebal bi samo prosto, neolepšano naslikati razmere na Štajerskem, v Trstu in Istri, popisati bi vam moral samo ono barbarstvo — družega izraza ne najdem — s katerim se ponemčuje po koroških ljudskih šolah, in mislim, da bi bil naš uspeh popoln. (Poslanec Ghon: To vendar ni res, da vlada barbarstvo!)

Gospod Ghon mi je posegel v besedo, mene sicer tako poseganje v besedo tako malo moti, kakor gospoda poslanca Weitlofa, če bi se morda gospodu Ghonu ali kakemu družemu koroškemu poslancu zljubilo klicati me na odgovor, ker se kot kranjski poslanec potegujem za uboge Vindišarje na Koroškem, opomnil bi ga na besede, katere se neso spregovorile z naše strani, katere so se pa pred nekaterimi tedni čule v tirolskem Meranu, besede, ki so uredne, da si jih vsakdo utisne v srce. Glase se: „Kdor ima čut za svojo narodnost, mora imeti jo tudi za one, ki so v nevarnosti da bi svoje narodnosti ne izgubili.“ (Dobro! Dobro! na levici.)

Tega, gospoda moja, ni noben izmed nas izustil, ampak mož na onej (levej) strani, katerega vsi spoštujete in imenujete svojega vodjo. To je poslanec dr. Herbst.

Vendar ne bodem dalje govoril o ljudskem šolstvu. Vsaj bode tako jeden mojih tovarišev pri dotičnem naslovu imel priložnost, še naše dotične pritožbe podrobno in točno razložiti.

Sedaj preidem k srednjim šolam. Njega ekselencija je v budgetnem odseku dovolj razložil, kako stališče zavzemlje nasproti našim pritožbam. Odkritostrečno rečem, izjava ministrova me je v jednem oziru zadovoljila v drugem pa zopet ne.

Rečem zadovoljila, ker je Njega ekselencija izrecno konstatoval ugodne učne uspehe, kateri se dosežajo naslovenskih vzporednicah v Ljubljani tudi z ozirom na pouk nemščine. To je moralično priznanje, na katero se bodemo z dobrim uzrokom vsak čas lahko sklicali. S tem so spodmaknena tla onim načelnim ugo-

„Bilo je že dve, ko smo mi odšli,“ nadaljevala je Ludvika; moj mož mi je rekel, da so nekateri izmed mladih gospodov v gostilni še le tri ali štiri ure pozneje domov prišli. Henrik mislim, bil je jeden izmed najzrednih, kajti podoba je bila, da se nikdo ni bolje zabaval. Njegove žive dni ga nisem še videla tako židane volje, za katero se je imel bolj bogati večerji nego Viktorijinim doutipom zahvaliti. Viktorija Vanekarjeva bi se mi gotovo ne zahvaljevala, da tako govorim, pristavila je z neskrbnim glasom.

Mabel se je obrnila, odprla je vehice ter debelo in vsa začudena gledala sestri v obličje. Ludvika je zavrnila ta pogled srčne skrbi z njej navadnim lehkomišelnim in zaničljivim smehom.

„Ne glej me toli prestrašena,“ vskliknila je nazadnje, nekaj razdražena po Mabelinem molčanju, ki pa je govorilo zgovorniške nego vse besede, katere bi bila izustila. „Ti si prav taka kot moj mož. Ta le govori, da je Henrik zašel v slabo tovaršijo in kar je več takih neumnostij. Jaz pa sem prepričana, da so njegovi znanici najimennitnejši mladi ljudje v mestu. Jaz sama imam kaj rada, če mladi ljudje imajo v sebi nekaj življenja in ognja; jaz nikakor ne ljubim onih bedakov, ki svoje vedenje natanko preiščajo in premerjajo s strahu, da bi

vorom, da se je z upeljavo slovenskih vzporednic vzela slovenskim gimnazijcem možnost priučiti se nemščine v besedi in pismu.

Njega ekselencija je nadalje v odseku dobrovoljno načelno priznal, da so naše terjatve opravilene. Obljubil je tudi, da se bode na to stvar oziral. Toda gospoda moja — in baš to me ni zadovoljilo — nekaj smo pogrešali v dotični izjavi, namreč povedalo se ni, kdaj se bodo osnovala vzporednice; če so poučni uspehi dovoljni, če se ne more ugovarjati načelni opravičenosti, čemu se potem, gospoda moja, še vedno odlašajo osnovanje vzporednic n. pr. v Celji in Mariboru, kjer je še večja priložnost priučiti se nemščini, kakor kjer koli na Kranjskem, celo Kočevje ne izvzemši.

Naučni minister mora vedeti, da je s svojo izjavo nam Slovincem dal nekako menico, katero smo seveda hvaležno vsprejeli; siliti moramo, da v to menico pride ono, brez katerega nema veljave, povedati se še mora, kdaj menica zapade. Povedati se nam mora, kdaj smemo pričakovati, da se nam dana obljuba tudi spolni. S tem, da se nam kaže na neko megleno bodočnost, nam še ni ustrezno. (Tako je! na desnici.) Ker sem že pri srednjih šolah, sili me g. poslanec dr. Weitlof, kakor mi je tudi neprijetno in v resnici zoprno, da stopim za njim tja, kjer je on začel. Jaz sem se v tej visokej zbornici vedno držal načela, osobnostij ne dotikati se, v parlamentu ravnal sem se vedno po pravilu: „Naredbe treba zadeti, ljudem pa prizanašati.“ Danes pa, ko smo napadeni, kakor je to storil gospod poslanec dr. Weitlof, se pa moramo braniti in poslužiti se moram one svobode, katere se je posluževal gospod predgovornik, Napal je „Ljubljanski Zvon“, nazivajoč ga „takozvani literarni proizvod.“ — V tonu je bilo nekaj zaničljivega, ki se ne da zopet izraziti. — Kar se tiče „Ljubljanskega Zvona“ — jaz sem sam mu sotrudnik, ter si to štejem v ponos — moram reči, da je to mesečnik, ki dela Slovincem čast, ki si je utrl pot v znanstveni svet, h kateremu pa, žal, baš gospoda dr. Weitlofa prištevati ne morem. Če hoče vedeti gospod poslanec dr. Weitlof, kako znanstveni krogi, strokovni krogi, sodijo o „Ljubljanskem Zvonu“, potrdi naj se in vzame v roko n. pr. časopis „Archiv für slavische Philologie“, kateri izdaje evropska celebriteta profesor Jagić, in izhaja pri Weidmannu v Berlinu — našel bode v njem celo vrsto jako častnih recenzij.

Navel je iz „Ljubljanskega Zvona“ nekaj spisov, nad katerimi so se tudi nekateri krogi pri nas spodtikali, to je pravljice z Gorjancev; toda te pravljice neso družega, kakor pripovedke in zgodbe, katere pripovedujejo kmetje okrog Gorjancev.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 20. maja.

Češki državnozbornski klub se je razšel. Dr. Rieger poslal je vsem češkim državnim poslancom sledečo okrožnico: „P. n. Vsled klubovega sklepa z dne 16. t. m., s katerim se je izjavila zahteva, da se ima popolnem prenoviti češki klub,

mej svetniki svoje veljave ne izgubili; in nazadnje vendar niso za betvico boljše. A Mabel, kako slovesna si vendar,“ pristavila je Ludvika skoro jezno. Ti pač ne misliš Henrika narediti puščavnikom in meni svetovati, naj postanem nuna in naj grem z gospodom Leroyem v puščavo, kar mi je sam danes zjutraj nasvetoval? Moje gaslo je, uživaj toliko, kolikor moreš in glej življenje le od lahke strani.“ Na to je na naslonjači se obrnivši jela izvrševati svoje gaslo, namreč sklenila je oči, da bi zaspala.

Mabel je precej porabila migljaj tega dejanja ter je hitela iz hiše in ukazala kočijažu, naj jo popelje domov.

Z onim dolgim molčečim pogledom v obraz svoje sestre je bila popolnoma, prav do dna spregledala to puhlo posvetno bitje; premerila je bila brezno mej močnim bitjem lastnega srca in slabotnim tripanjem Ludvikine žile; izpoznala je bila žalostno resnico, da bi v resnobnih izkušnjavah tega življenja pri sestri dobri svet in blago sočutje zaman iskala.

Pri kom naj bi v tej grenki uri iskala tolažbe? Pri očetu ne, kateri, kakor je mislila, še dolgo ne bode ničesa zvedel o slabem življenju svojega sina; pri teti ne, ker bi ta nad njim se ujedala z ostrostjo, katere se Mabel še lahko ni mislila; do

Vam naznanjam, da z današnjim dnevom preneha češki klub v sedanji sestavi. Na Dunaji 18. maja 1886. Dr. Fr. Ladislav Rieger.“ Že dolgo so se kazala velika nasprotja v češkem klubu mej Mlado-, Staro-Čehi, fevdalci in Moravani. Ker so ta nasprotja bila vedno večja, moral se je klub raziti. Kako se bode sedaj prenovil, še ne vemo. Navstalo bode najbrž več klubov.

Vest, da bode vlada razpustila moravski deželni zbor, se že preklicuje. Nam se že sprva ni zdela prav verjetna, ker se Taaffejeva vlada ne upa nič prav energično postopati proti levicarjem. Ravno tako se oporeka vest, da bi dr. Matuša imenovali češkim deželnim ministrom.

Vojnemu ministru grofu Bylandtu-Reidtu se je zdravje jako zboljšalo. Koncem tega meseca vrne se z dopusta na Dunaj in bode zopet prevzel vodstvo vojnega ministerstva.

Vnanje države.

Kakor se poroča „Moskovskim Vjedomostim“ iz Bukurešta se v Bolgarski pripravlja prevrat Rusiji na korist. Vidinski poveljnik je nedavno pohodil v spremstvu carinskih poštnih uradnikov ruski parobrod „Olgo“, kjer so je pogostili. Poveljnik je povabil kapitana potem na zajutrek, pri kateri priložnosti so napivali carju, ruskemu in bolgarskemu narodu. — V Ruščuku so vojaki umorili podčastnika, ki je z zaprtimi grdo ravnal. Nedavno so kmetje okrog Trnovega se spuntali in šli v mesto, kakor poročajo ruski listi. Po mestu bil je boj in je ubitih in ranjenih kakih 300 oseb. Opolčence v Lompalanki so razorožili. Davek od grozdja se za pol leta naprej izterjuje.

Srbska skupščina snide se v avgustu. 16. junija bodo dopolnilne volitve v treh okrajih, v katerih so dosedaj vselej zmagali opozicijonci. Ker bode vlada močno pritiskala, bodo morda sedaj zmagali vladni kandidati.

Kakor poročajo ruski listi, je zadelo obdajenje potnih listov na nove velike težave. Mnogi Rusi, ki bivajo v inozemstvu, so prosili, da jih odpuste iz ruskega podaništva, da jim velicega davka plačevati ne bode trebalo. Potem takem bi se nasprotno doseglo s to naredbo, kar se je sprva nameravalo. Zabraniti se je hotelo, da bi Rusi tako pogostem ne zahajali v inozemstvo, ampak rajši ostajali doma, zlasti denar rajši tratili po domačih nego nemških toplicah. Sedaj bodo mnogi Rusi rajši za zmiraj ostavili domovino. Mnogo imovitih rodbin bi se za zmiraj izselilo. To pa vladi ne more biti po volji in stvar pride še jedenkrat pred državni svet, ki utegne ta davek popolnem zavreči. Finančni minister sam ni nič kaj naudušen za ta davek, kateri je prav za prav izmislil že njegov prednik Bunge. — Na Kavkaz je prišlo mnogo tujih trgovcev žito kupovat, zaradi tega sta se ondi pšenica in ječmen močno podražila. Tvrška Rothschild začela je kupovati petrolej in tovarne za čiščenje petroleja na Kavkazu.

Francoska ministerska kriza se počasi razvija. Grevy je že vsprejel več oseb. Zbornični predsednik Floquet je nekda predsedniku republike priporočal, da naj pokliče ministerstvo, ki bode nadaljevalo Freycinetovo in Gobletovo politiko, katera je 18 mesecev imela večino v zbornici in bi jo še gotovo dobila. Kakor časopisi ugibljejo bode poklican Freycinet, Ferry ali pa Clemenceau, da sestavi novo ministerstvo. Clemenceau se je nekda izrazil, da bi Freycineta nikakor ne podpiral. Rochefort priporoča v svojem listu ministerstvo Clemenceaua, v katerem bi bil Boulanger vojni minister. Nobeno drugo ministerstvo se ne bode obdržalo. — Gobletovo ministerstvo je vrglo 164 monarhistov, 86 oportunistov in 25 pristašev skrajne leve. Najbrž se bode sestavilo ministerstvo iz vseh republikan-

višje nebeške pomoči obračati se pa še ni bila privadila, če tudi ni nikakor tajila nje moči. Zato prišedši v samotno svojo sobo, čutila se je prvokrat v svojem življenju v resnici osamljeno, — osamljena z grenko žalostjo.

S kako razrušno močjo je ta bolest tlačila nje srce ter je razjedala! Svet naj je norost opravičeval ter lahkomišljeno se smijal, nečimerneži naj so jo zagovarjali in slabotneži in zanikerneži jej celo ploskali, Mabel se je o njej le tresla in jokala.

Mislila ni na konec, presapila ni strahovitih nasledkov, ki so lahko iz nje izviral; udarec na nje srce je bil pretežek, da bi bila mislila na kaj drugega, nego da se je zgodila nesreča, katera se ne da več poravnati.

Henrik, plemeniti nje brat, katerega so si izbrali za šalo in smeh! Možka njegova postava in lepo njegovo obličje zaničevan predmet, na katerega s prstom kažejo! In njegovo duševno bitje poživineno! To je bilo preveč. In ker jej ni bilo več treba sebi samej gospodovati, vrgla se je na posteljo ter se je srčni bolečini popolnem udala.

Kdo bi premeril duševnega boja bolečino, katera jo je mučila? A iz te strašne nevarnosti otela se je kot drugo in novo bitje.

(Dalje prih.)

skih strank, ker drugačno ministerstvo bi se ne moglo vzdržati pri zdanji razcepjenosti v zbornici.

Štrajk delavcev v Belgiji se je močno razširil. Kakor zatrjuje razni listi, je več delavcev ostavilo delo, nago lani v marcu. Po vsej Belgiji so skoro vsi delavci ustavili delo, celo taki, ki lani neso štrajkovali. V več krajih bil je že hud boj mej delavci, žandarji in vojaki. V La Louvièri so žandarji dva delavca v boji ubili, 4 težko in mnogo lahko ranili. Kakih 4000 delavcev klati se od sela do sela in razgraja. Vojaki so jih že bili najedenkrat razgnali pa se takoj zopet zbero. Blizu postaje Marchienne našli so na reljsh peklenski stroj, napolnjen z dinamitom. Prvi vlak bil je gotovo uničen, ko bi ne bili našli tega stroja. Mnogo anarhističnih vodij so že zaprli. Francoska vlada storila je že obširne naredbe, da se štrajk tudi v Francijo ne razširi.

Položaj v Afganistanu je jako kritičen. Dva rodova se puntata. Shinwaris in Ghilsais zmagujejo emirove čete. Rusi pa se pomičejo vedno bolj proti Afganistanu. — Angleži neso zadovoljni s Katkova predlogom, da bi se sklenila angleško-francoska-ruska zveza. Anglija bode le pomaknila indijsko mejo do Kandaharja, ko bi Rusi prodirali v Afganistan, ne da bi se s kom o tem poprej pogajali.

Dopisi.

Z Dunaja 18. maja. [Izv. dop.*] Tretji dan slavnostnega jubileja „Slovanskega pevskega društva“ bil je slavnosten večer 4. majnika, ki se je vršil v velikih dvoranah Schneiderjeve restavracije (prej Ronacher, Schottenbastei). Že pred 8. uro prihajale so trume ljudij v veliko in lepo dvorano, poleg katedere sta tudi dve manji. Za odlične goste, zastopnike raznih društev in deputacije iz Štajerske, Šlezije, Moravske in Češke bili so odmenjeni posebni prostori. Hitro po 8. uri bila je glavna dvorana polna in tudi v postranskih dvoranah utaborilo se je mnogo gostov, ki neso našli več prostora v glavnej dvorani.

Navzočnih je bilo mnogo čeških državnih poslancev, dvornih svetovalcev z rodbinami in odličnjakov tukajšnjega slovanskega sveta. Izmej slovenskih državnih poslancev prišel je žalibog samo g. dr. Ferjančič. Slovence je pa posebno to veselilo, da so bili tudi ta večer g. ministerjalni tajnik Levičnik, g. dr. Benj. Ipavec, dr. Drag. Prus iz Konjic navzočni. Slovenska kolonija bila je slabo zastopana, tembolj pa slovenski visokošolci.

Slavnostni večer bil je pričel s slovansko skladbo, ki jo je igrala znana Kratzlova godba.

Slavnostnemu večeru predsedoval je podpredsednik g. Leon Bouchal, a prvo napitnico imel je predsednik g. dr. Lenoč, ki je napil cesarju. Godba je zaigrala cesarsko himno, a vse občinstvo je ustalo ter stojé poslušalo. Burni slava- in živio-klici zadoneli so, ko je godba igrati prestala.

Drugo napitnico govoril je v imenu društva odbornik g. Pukl. Pozdravil je vse goste, društva in deputacije s severa in juga. Godba je igrala slovenski „Naprej“, ki je bil z rokoploskom vsprejet. Vseučilišni docent in tajnik društva g. dr. J. Drozda slavil je v naudušenem in krepkem govoru slovanske umetnike in umetnice, ki so društvo podpirali za dobe 25 let, ter tako mnogo pripomogli, da je Slovansko pevsko društvo postajalo vedno uglednejše ter si steklo hvale pri vseh Slovanih. Godba je igrala „Kje dom je moj“. Računski svetnik in blagajnik društva g. dr. Jos. Zavadil slavil je v svojem govoru slovansko žurnalistiko ter se jej zahvalil za podporo. Godba je igrala: „Hej Slovane!“ Društveni član g. Žiga Sežu n slavil je v svojem govoru zasluge dolgoletnega pevovodje g. A. A. Buchte, ki je s svojim umom in trudom privedel društvo do najvišje stopinje, da njegovo izborna petje hvali celo nasprotno časopisje. Gromoviti živio-klici so doueli neprecenljivemu pevovodji. G. Stantejský poveljeval je zasluge posameznikov, ki so jih v teku 25. let stekli za društvo. Osebito so štirje člani od početka do danes ostali društvu zvesti ter se 25 let trudili za povzdigo slovanskega petja. To so gg.: predsednik dr. Jan Lenoč, prof. Ševčík, penz. uradnik Korbelař in ravnatelj Kalandra. V priznanje in zahvalo teh četirih za društvo zaslužnih mož omislilo je društvo o svoji 25 letnici spominek ter podarilo vsacemu zlat prstan z rudečim, višnjem in belim kamnom ter z letnicama 1862—1887. Solze veselja videl si lesketati v očeh sivolasih mož in mladeničev.

Začela se je sedaj dolga vrsta napitnic in naudušenih govorov. Vsi so poveljevali slovansko

*) Zakasnjeno.

pevsko društvo za njega zasluge za slovansko pesen, za slovansko glasbo; da društvo izpolnjuje v težkih razmerah v metropoli avstrijskeje svojo nalogo ter bodri s svojim neumornim delovanjem vse Slovane k skupnemu delu, slogi in jedinstvu. In res! Jedino tega društva oklenili so se rodoljubje vseh slovanskih narodnostij, jedino v tem društvu goje se pesni vsacega slovanskega plemena, kakor je to razvideti iz zgodovine petindvajsetletnega delovanja.

Nazdravil je prvi državni poslanec g. Schindler v imenu društva „Komenský“, v imenu „Slovanske Besede“ državni poslanec g. dr. K. Špaček, v imenu „Sokola“ državni poslanec g. dr. K. Dostal. Za deputacije Kromeriških društev govoril je g. Kulp, za Hrvate g. Dobroslav Brlic, v imenu Slovencev osebito „Matica Slovenske“ g. dr. Ferjančič, kojega zdravica bila je z velikim naudušenjem vsprejeta; za klub avstrijskih narodnostij govoril g. Balik, za „Akademický Spolek“ predsednik g. Kroupa, za društvo „Pokrok“ g. Sykora, za deputacija kyjovskih društev na Moravi g. dr. Galušek, v imenu srbske „Zore“ g. Radojčić, v imenu čeških poslancev drž. poslanec g. Šalašek, ki je mimo grede bičal one „rodoljube“, ki so v besedi naudušeni v dejanji pa mrtvi udje Slovanstva. Vidi se o mnogih prilikah, da taki Slovani ideji Slovanstva ne služijo ter so v obče v kvar Slovanstvu. Najdeš jih povsod mej tujci, v neslovanskih zabavah trosijo novce, Slovanstvu na korist pa mnogokrat nimajo vinarja, pač pa strupeno obrekovanje itd. Bog nas varuj pred tacimi Slovani! Vse drugače je opazovati v članovih Dunajskih slovanskih društev, posebno slovanskega pevskega društva, kojemu je napil za nadaljni uspešen razvitek. Za deputacije društev Vh. Hradiška govoril je g. Daněk, nadalje ravnatelj Kalandra, ki se je v krasnih besedah spominjal zaslug pokojnega prvega pevovodje slovanskega pevskega društva prof. Förchtgott-Tovačovskega. V imenu slovaškega društva „Tatrana“ govoril je g. J. Kuchta, za društvo sv. Metoda pa dež. šolski nadzornik g. Prousek, v imenu društva „Slavistov“ govoril je njegov predsednik g. dr. Matija Murko, ki je v svojem govoru razvil važnost slovanskega petja osebito narodnega petja, kako se s pesnijo zbujajo narod iz drameža na delo, kako pesen slovanska krepi v boji itd. Nazdravil je navzočnemu slovenskemu skladatelju g. dr. Benj. Ipavcu, napitnica ta bila je z velikim naudušenjem vsprejeta. Pozdravljali so še v imenu „Lumira“ g. J. B. Nowotny, „Zabojja“ g. Zahraduček, v imenu društva čeških medicinarjev in naravoslovcev g. Skorkovský, v imenu akad. društva „Slovenije“, njen predsednik g. Josip Kušar, v imenu „Občanske besede“ v Leopoldovem g. Stropnický, v imenu Vlastnečke Omladine v Rudolfsheimu gg. Hatran in Dušek, za „Slavoj“ g. Schretter, za „Politicko jednoto“ g. Novak nadalje g. Hnilička, iz Brna itd. (Dalje prih.)

Iz Škocijana 17. maja. [Izv. dop.] Že lansko leto priobčil je „Slov. Narod“, da je v naši krasni jami slikal slavni češki akad. slikar Jan. Havliček, čegar slike so veliko pozornost vzbudile na Dunaji. Dne 14. t. m. vrnil se je slavni umetnik zopet v naš kraj, da po naročilu Dunajskega nadškofa Gangelbauer-ja naslika krasen prizor iz Štefanijinega gradiča.

Avstrijsko-nemško alpsko društvo naročilo mu je tudi več slik za posebno knjigo, ki jo bode omenjeno društvo izdalo o naši jami.

Škocjanci smo ponosni, da nas taki umetniki obiskujejo, in želimo g. Havličku, ki je vrl Slovan, najboljšega uspeha. A. Š.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je pogorelcem v Godešicah pri Škofjiloki 500 gld.

— (Osobne vesti.) Gosp. Lovro Skofic, načelnik deželnemu izplačevalnemu uradu v Ljubljani, imenovan je ravnateljem finančne deželne blagajnice v Inomostu. — Umirovljeni nadučitelj v Vojniku g. Fran Kupnik, dobil je srebrni zaslužni križec s krono. — Okrajnim sodnikom na Krku imenovan je g. Fiegl, rodom iz Podgore pri Gorici.

— (Naš rojak g. dr. Matija Murko) pojde bodočega avgusta t. l. v Petrograd nadaljevati svoje študije; prejel je namreč od modroslovske fakultete Dunajskega vseučilišča v to svrhu štipendij letnih 900 gld.

— (Imenovanje.) Gosp. Toma Romih, podučitelj na Ptuji, imenovan je učiteljem na meščanski šoli na Krškem.

— (Premeščena) sta gg. kaplana: Fran Cizej s Sladkegore v Laški trg, Vid Janžekovič od sv. Štefana na Sladko goro.

— (Pisateljskega podpornega društva) izlet na Škaručno, ki je moral 15. t. m. izostati zaradi neugodnega vremena, bode v nedeljo dne 22. t. m. Nekoji gg. društveniki in prijatelji društva pojdejo z obitelji že v jutro na Šmarno goro in od ondod na Škaručno, drugi pa se le o poludne. Kdor mara iti na Šmarno goro, naj pride ob 1/2 7. uri na kolodvor, da se pelje v Vižmarje, drugi pa se odpeljo tja ob 1/2 12. uri. Na Škaručni se snidejo vsi udeleževalci.

— (Umrli) je preteklo sredo zjutraj v Makarski Don Mihail Pavlinović, deželni in državni poslanec dalmatinski, znamenit kot politik, pesnik in pisatelj. Pavlinović porodil se je 1830. l. v Makarski, bil 1854. l. v mašnika posvečen, od leta 1861 pa neumorno političen delaven in izvrsten zastopnik svojega naroda in jugoslovanske ideje sploh. Blag mu bodi spomin! — Pretekli ponedeljek je v Zagrebu umrl šolski nadzornik Fran Klaič, ki si je za hrvatsko šolstvo stekel mnogo zaslug in spisal 33 pedagoških del.

— (Tukajšnji klub biciklistov,) ki šteje nad 50 članov, priredil je včeraj popoldne na državni cesti mej Prevojami in Virom dirko, katera se je udeležilo nad 20 članov in veliko občinstva, posebno iz Ljubljane. Prvo darilo, zlato svetinjo, dobil je gosp. Peter Majdič, ki je 4 kilometre dolgo progo od Prevoj do Vira preletel v 9 1/2 minute in je torej sedaj biciklistov kranjskih „champion.“ Drugo darilo, srebrno svetinjo, stekel si je g. Vičič iz Postojine, ki je v 10 1/4 min. prišel na cilj. G. Oberwalder iz Domžal bil je tretji, g. Lindenberger četrti, g. Grašek peti, vozili so 10 1/2, 10 3/4 in 11 minut. Prva dva dobila sta srebrni svetinji, g. Grašek pa bronasto. Rečeni gospodje, ki so dobili darila, pokazali so izredno izvežbanost, tudi ostali so dobro vozili, zadnji potreboval je 15 minut.

— (Utopljenca) izvlekli so na Fužinah iz Ljubljane in ga prenesli v mrtvašnico v Bazaviku. Kdo je ta utopljenec, še ni dognano.

— (Strela) udarila je v sredo opoludne v skedenj posestnika Pavčiča pri Žalci. Nastal je ogenj in uničil tri hiše in skedenj. Prizadeti so posestniki: Pavčič, Tomazič in Brlan.

— (Češka založna na Dunaji) bila je ustanovljena 12. t. m. V ravnateljstvo bili so izvoljeni gg. Leon Bouchal, ravnateljem, dr. Jos. Zavadil, blagajnikom, J. B. Novotny, kontrolorjem. Udeležnikov je že čez 100.

— (Akad. društvo „Triglav“) ima v soboto dne 21. t. m. svoje II. redno občno zborovanje in sicer s sledečim dnevnim redom: I. Čitanje zapisnika. — II. Poročilo revizorjev. — III. Slučajnosti. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Lokal: Hotel „goldeney Ross“. — Gosti dobro došli!

— (Odsek za konjarstvo c. kr. kmetijske družbe) bode imel v petek 27. t. m. dopoludne ob 9. uri v dvorani mestnega magistrata v Ljubljani svoj občni zbor. Ker bode ta zbor zaradi mnogih volitev zelo važen, opozarjamo nanj vse člane. Član konjarskega odseka je vsak ud kmetijske družbe, ki se pri odsekovem odboru za ustop zglaš. Plačati ni nič.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. maja. Bavarski regent, princ Luitpold, semkaj dospel. Na kolodvoru vsprejela sta ga cesar in vojvodinja modenska, princa Luitpolda sestra. Kraljica danska pripeljala se incognito semkaj, obiskat obitelj Cumberlandovo.

Pariz 20. maja. Freycinet se bode danes ali jutri odločil, ali prevzame sestavo novega kabineta, ali pa ne.

Novi Čerkask 19. maja. Mesto praznično okrašeno. Včeraj bil prestolonaslednik slovesno umeščen kot kozakov ataman.

Charleroi 20. maja. Štrajkujoči delavci so na včerajšnjem shodu sklenili, da se delo povsod ustavi.

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, otklinah in ulesih se z Molovim „Francoskim žganjem“ odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V steklenicah po 80 kr. Po poštne povzetji ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-o v izdelek z njegovo varstveno oznako in podpisom. 2 (19-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192-89)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

18. in 19. maja.

Pri stonu: Troll, Mendl z Dunaja. — Fischer iz Budimpešte. — Aufmuth iz Gradca. — Heimer iz Zagreba. — Merelli iz Celovca. — Ivančević z Dunaja. — Hauser iz Trsta. — Printz iz Reke. — Goldstein iz Berlina. — Nahler, Jung z Dunaja. — Auriel, Kreislar iz Budimpešte. — Neugebauer s Češkega. — Braune iz Gradca. — Grahek iz Gorice. — Spende iz Kamne gorice. — Kačič iz Št. Mihela. — Heller z Dunaja. — Jeanredant iz Trsta. — Neuman iz Reke.

Pri svatbi: Miksch z Dunaja. — Wiltsek z Moravskega. — Deutsch iz Szegedina. — Winterhalter iz Maribora. — Kopše iz Idrije. — Nitschke iz Trsta. — Sajovic iz Hrušice. — Schulz iz Monakovega. — Dr. Millanich, Brauman, Ferstl, Koschl, Freund, Spira, Mraulag, Hausner z Dunaja. — Ohme z Nemčije. — Hopstein iz Siska. — Hofbauer iz Železnikov. — Ogorek iz Brda. — Klug iz Ljubljane. — Neumeier iz Trsta. — Gorup iz Reke. — Grof Dmitchić iz Dalmacije.

Pri svatbijskem cesarji: Smola iz Kranja. — Troger iz Beljaka. — Perteku iz Kranjske gore. — Dobrin iz Loke.

Pri južnem kolodvoru: Hartlieb iz Nemčije. — Taussig z Dunaja. — Polley iz Trsta. — Wiesel iz Divače. — Schleurer iz Aleksandrije. — Irwei iz Budimpešte. — Pokorny iz Celja. — Miceke iz Ljubljane.

Pri bavarskem dvoru: Laa iz Celja. — Winkler iz Št. Vida. — Majdič iz Vira. — Planer, Holzman iz Trsta. — Može iz Gorice.

Umrlj so v Ljubljani:

17. maja: Jera Dejak, užitninskega uradnika vdova, 83 let, Gradišče št. 4, za otrpenjem pluć.

19. maja: Pavla Likovec, kajzarjeva hči, 1 leto, Illova št. 37, za božastjo.

V deželnej bolnici:

17. maja: Anton Klinc, mestni ubog, 89 let, za starostjo.

18. maja: Jakob Mušec, gostač, 37 let, za jetiko. — Blaž Partuš, urar, 35 let, za jetiko. — Marija Mauser, gostija, 57 let, za srčno napako. — Fran Ambrož, delavec, 53 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
18. maja.	7. zjutraj	734.17 mm.	15.0° C	brezv.	jas.	0.1 mm.
	2. pop.	733.02 mm.	16.6° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	732.63 mm.	10.2° C	sl. jz.	jas.	dežja.
19. maja.	7. zjutraj	733.40 mm.	11.8° C	sl. vzh.	jas.	
	2. pop.	731.97 mm.	19.2° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.23 mm.	12.8° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 13.9° in 14.6°, za 0.7° in 0.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 20. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	81.30	81.15
Srebrna renta	82.35	82.20
Zlata renta	112. —	112.50
5% marcna renta	96.90	96.90
Akcije narodne banke	880.50	880. —
Kreditne akcije	280.60	282.10
London	127. —	127. —
Srebro	—	—
Napol.	10.07	10.07
C. kr. cekini	5.97	5.98
Nemške marke	62.35	62.35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	128 gld. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	101	65
Ogerska papirna renta 5%	87	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	102
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	233	25

BRATA EBERL

prodajata najboljša in najcenejša

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihovo stroko spadajoče blago. (87-77)

LJUBLJANA. Za franciškaško cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Zahvala.

Prigodom prerane smrti in pogreba našega preljubljenega soproga, oziroma skrbnega očeta in sorodnika, gospoda

Matevž-a Punčuh-a,

dokazalo se nam je mnogo iskrenega sočutja. Zahvaljujemo se žalujoči ostali hvaležnega srca vsem preblagim deležnikom, posebno gospodom meščanom, kateri so blagovolili truplo dražega ranjcega pri pogrebu nositi ter mu svetiti, slavni Idrijski čitalnici za krasen venec, vrlim čitalničnim pevcem za ganljivo petje, darovalcem ličnih vencev, nosilec vencev in vsem onim, ki so se dejansko spominjali velike naše nesreče.

(381)

Žalujoči ostali.

Zahvala

zavarovalnej družbi „THE GRESHAM“ v Londonu.

Podpisane izplačal se je iz police za slučaj smrti njenega moža gospoda Frana Sentaka, usnjarskega fabrikanta in posestnika na Vranskem znesek štiri tisoč goldinarjev na najkulantnejši način, ne da bi se bilo kaj odtegnilo.

Vsacemu toplo priporočam zavarovanje pri tem velikem in jako zanesljivem zavodu in izrekam svojo posebno zahvalo gospodu generalnemu zastopniku **Gvidu Zeschnko** v Ljubljani za prijaznost, da se je znesek tako naglo izplačal.

(379)

Terezija Sentak.

V „NARODNI TISKARNI“ V LJUBLJANI

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Krstičnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Srebrjan.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Razglas.

C. kr. 13 topničarski polk bode konjski gnoj v veliki Nušak-ovi vojašnici prodajal. Oni, kateri bi ta gnoj radi sedaj kupili, in oni, kateri so voljni ga tudi v prihodnjih dobah kupovati, vabijo se v nedeljo, t. j. 22. maja 1887, dopoldne ob 9. uri v Gradiško vojašnico — Hilser-jeve ulice št. 5 — v I. nadstropji.

V Ljubljani, 16. maja 1887. (375-3)

C. kr. topničarski polk baron Hartlieb št. 13.

Kisla voda, kopalnišče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“. Garedovi poskusi so dokazali, da je ogljenokislisli „Lithion“ pri protinu najboljša in najgotovjeje zdravilo.

RA DENCE

Vsled obilnega ogljenokislisli, natrona, lithiona je radvanjska kislina voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodci, mehurji, ledvicah, zlati žili, bramo-rieli, brahoru, zlatenici, zelodčnih boleznih, kataru. Kopalji, stanovanja, restavracija cen.

Zaloga: F. Planin v Ljubljani, P. Bollinger via gopepa v Trstu, A. Mazzoli v Gorici, Dr. Ernst Kumppf, lekar v Beljaku, v Celji in Mariboru v vsaki specerijski trgovini. (349-2)

KIVERTS FIRMA

prilporeča po nizkeje ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

V redutnej dvorani.

V nedeljo 22. in v ponedeljek 23. maja ob 8. uri zvečer: **dve veliki brilantni elite-predstavi**

kr. v. dvornega umetnika, čitalca mislij in autispiritalista **Chevalier MERELLI,**

s sodelovanjem parforce-prestidigitateuse in indijske zaklinjalke kač Mile. LINA BOSCO iz Pariza z njenimi čudeži indijske magije, ki se še nikdar neso videli. To so produkcije, katere so izvajali v starodavnih časih indijski magijci in fakirji. Meji temi: Indijska zakletve kač. V reki sene. Seziganje ljudij. Duh grofa Cagliostro. Nadalje: Grand succes du jour. Nerazjasnjivo in tajnostno zginenje in zopetno prikazanje mlade dame na stolu pred gledalci, ne da bi se oder kaj pogreznil. Vse drugo povedó plakati. (380-1)

Razglas,

s katerim se kličejo zapuščinski upniki.

Od c. kr. za mest. del. okr. sod. v Ljubljani pozivljejo se oni, ki imajo kot upniki od zapuščine dne 19. junija 1886 z oporoko umrlega Antona Dekleva iz Gradca kaj terjati, priti k temu sodišču na dan **28. maja 1887**, da prijavijo in dokažejo svoje terjatve, ali uložiti do tja pismeno svojo prošnjo, sicer bi ne imeli nikake pravice do zapuščine, če bi ta po izplačanih prijavljenih terjatah ne zadostovala, kakor če jim pristoji kako zastavno pravo.

C. kr. za m. d. okr. sod. v Ljubljani, dne 4. aprila 1887.

Razprodaja blaga.

Štečajna (konkurzna) masa bivšega trgovca g. Janeza Owerel-na na Bizeljskem proda vso zalogo blaga, koje se je sodnijsko precenilo na 2599 gld. 44 kr.

Dotične ponudbe naj se pošljejo do **3. junija t. l.** štečajnemu oskrbniku g. **dru. Gvido Srebrt-u**, odvetniku v Brežicah.

Odbor upnikov in gospod štečajni oskrbnik odobrijo kupčijo brez ozira na posamezne ponudbe. Cenitveni zapisnik leži pri c. kr. okrajnem sodišči in v pisarni štečajnega oskrbnika v Brežicah. Zaloga blaga leži v štacuni na Bizeljskem; 27. majnika t. l. bo štacuna odprta, da si kupaželjni razgledajo blago. (377)

Razpis službe občinskega sluge.

Pri županstvu v Sevnici je izpraznjena služba občinskega sluge.

Služba nastopi se s 1. julijem t. l. Plača je za sedaj na mesec 15 gld., uradna obleka in za neoženjene tudi prosto stanovanje.

Prosilci tej službi ne smejo biti nad 40 let stari, morajo biti večji slovenskega jezika v govoru in pisavi ter nemškega v govoru.

Prošnje s priloženim krstnim listom, domovnico in spričali dosedanega službovanja naj se do 1. junija t. l. tu sem predložijo.

Bivši vojaki ali žandarji, ter prosilci samskega stanu imajo prednost.

Županstvo Sevnica,
dne 14. maja 1887.
Župan: **Vinko Medic.**

finim namiznim sirom,

ki se prodaja po sledeči ceni:

Namizni pretolsti sir I. vrste kilo gld. 1. —
 " tolsti " II. " " " —.80
 " poltolsti " III. " " " —.60

Kupcem večjih množin dovoli se primerno znižana cena.

Prva mlekarska zadruga v Ljubljani. (373-3)